

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 83.

28de Møde.

Mandagen den 11te Marts.

(Fortf.)

Orsted (fortsat): Hvad de øvrige foreslåede Forandringer angaaer, saa forekommer det mig ikke meget naturligt, at man skal have to forskellige Paragrapher, for at gjentage det, der allerede staaer i Grundloven. Det havde maaskee været bedre, at man havde sluttet sig til Grundloven, uden at gjentage dens Bestemmelser; men, da det overalt var Udvalgets Synspunkt ved at forhandle Sagen, at man ikke skulde andrage paa vilkaarlige Forandringer i Udkastet, men kun foreslaae Afvigelse der, hvor der var noget Væsentligt derved at opnaae, saa meente man, at man med liden Ændring kunde blive ved § 1, saaledes som den var forelagt. Men nu seer det besynderligt ud, at man først fortæller en Deel af, hvad der staaer i Grundlovens § 1, og siden det Øvrige i en anden Paragraph. Hvad navnlig det 5te Indstillingspunkt angaaer, som gaaer ud paa, at der skulde vælges Suppleanter af Høiesteret, saa er det forkastet af Landstinget. Udvalget havde foreslaaet det, ikke fordi man i og for sig troede, at det vilde være til stor praktisk Nytte, at der valgtes Suppleanter, men fordi det var udtalt under Grundlovsforhandlingerne, at der ikke burde udvælges Dommere til hver enkelt Sag, men at de burde være udvalgte forud; for at holde sig i den størst mulige Overensstemmelse dermed, foreslog man, at der skulde vælges Suppleanter, idet man dog antog, at det praktisk vilde betyde meget lidt, thi den største Deel af Høiesterets Medlemmer kom Alle ind i Rigsretten, saa at der næsten ikke var noget Valg tilbage til Suppleanter. Det har ogsaa viist sig ved de siden foregaaede Valg, at det egentligt var en Formalitet, at Høiesteret udvælger visse af sine Medlemmer. Den har

valgt de Ældste, og det er viist ogsaa det Naturligste. Dersom der var Spørgsmaal om at vælge nogle Faa blandt et større Antal, saa kunde andre Synspunkter komme i Betragtning; men, da det er Fleerheden, der skal udvælges, og det er et færre Antal, som ikke kommer med, saa synes det at være noget Stødende, om Noget blev forbigaaet. Det er altsaa praktisk vistnok aldeles ligegyldigt om der vælges Suppleanter eller ikke. Men, da nu Thinget engang har bestemt, at det ikke skulde skee, saa har Udvalget troet, at man paa ingen Maade kunde gaae ind paa et Forslag om at forandre det, der i saa Henseende engang er vedtaget. Hvad Spørgsmaalet angaaer om Reglerne for Afstemningen angaaende Formændens Valg, saa maa jeg henholde mig til, hvad af den ærede Ordfører er anført, ligesom jeg ogsaa med ham troer, at det er overflødig, at der er nogen anden Viceformand end den, som er den Ældste eller har Forsædet i Retten næst efter Formanden. Dette vil ogsaa medføre, at dersom Formanden blev valgt mellem Høiesterets Medlemmer, saa blev Viceformanden en Landstingsmand, istedetfor at, naar der skeer særlige Valg, saa kunde baade Formanden og Viceformanden blive valgte af den samme Klasse af Rigsretsmedlemmer. Hvad Redaktionen af de forskjellige omhandlede Paragrapher angaaer, maa jeg aldeles henholde mig til den ærede Ordfører, min Sidemand.

Røster: Jeg skulde kun tillade mig at bemærke i Anledning af hvad det høitærede Medlem, som nu satte sig, yttrede, at det blev ikke i Birkeligheden forkastet ved den forrige Afstemning, at der skulle være Suppleanter af Høiesteret, naar man forstaaer Afstemningen saaledes, som jeg troer, at den bør forstaaes. Thi det første Punktum fandt ikke nogen Modsigelse, men derimod var det den sidste Deel af det 16de Afstemningspunkt, som fandt megen Modstand, og som bevirkede, at det hele Af-